По конфіскаті. — Наклад другий!

Ч. 70. Львів, четвер 18. мая 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

Виходить о годині 7. рано.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 1000 М. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ: Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Львів, 17. мая 1922.

Переслідування „Гром. Вістника". Через довший час нотуємо всі ті надужиття, яких допускаються всякі функціонарі істнуючої у Сх. Галичині адміністрації супроти нашого щоденника. Саме тоді, коли українську політичну пресу зведено тільки до одного одніського щоденника, робиться все можливе, щоби тільки перепинити поширення нашого органу.

Те, що діється в тій частині нашої країни, яка під цю пору має назву: тернопільське воєвідство, переходиться всякі межі репресійної допустимости. Не будемо приводити фактів, бо і ми подавали їх вже за багато. Досить того, що „Гром. Вістник", який перейшов цензуру п. прокуратора, вже не конфіскується, тільки просто забирається на почтах, на залізницях, в трафіках, а навіть в приватних домах. Кождий жандарм уважає себе управненим зайти до приватної хати, нарушувати спокій її власників, забрати ґазету і переводити своєрідну „цензуру". Бувають випадки, що деякі жандарми, провіривши зміст ґазети і не найшовши там нічого — на їх думку — злочинного, повертають за кілька днів прочатану ґазету її власникови. Та це зовсім не перепиняє другому жандармови зайти теж „на візиту" і забрати знов до цензури той самий примірник ґазети. І так без кінця. З огляду на таку поведінку, на непокоєння приватного помешкання і инші приємности, треба справді великої сили волі, щоби не уступити перед жандармськими бажаннями і таки читати свою ґазету.

Подавані нами надужиття з „Гром. Вістником" на области тернопільського воєвідства не тільки не усунули лиха, але заохотили станиславівських можновладців піти в перегони з тернопільськими.

В наших руках находиться цікавий документ, який в дослівнім тексті подаємо на иншому місці, за підписом п. Попеля, станиславівського віце-воєводи У виданім п. Попелем обіжнику пишеться, що часопис „Громадський Вістник", який виходить (місцевість появи чи умисне, чи з розмислом пропущена!) рескриптом міністерства внутрішних справ з 28 лютого 1922 має відібраний дебіт. Тому видається заборону поширювати той часопис на области станиславівського воєвідства.

Важко додуматися, що тут грає більшу ролю: ославлена ігноранція чи зла воля? Очевидно, міністерство внутрішніх справ у Варшаві відібрало дебіт двотижневикови „Громадський Вістник", який якраз до кінця лютого 1922 появлявся в Празі чеській. Та з кінцем лютого той двотижневик перестав появлятися, а на його місце основано в Празі теж двотижневий журнальчик „Нова Україна". Та міністерство внутр. справ, відбираючи дебіт тому двотижневикови, хоч дуже спізнено, не могло знати, чи він закінчив своє істнування. Але п. Попель в Станиславові видає свій обіжник 27. марта 1922, а староство в Товмачи подає його „до відомости і видання відповідних зарядженъ" аж 24. квітня 1922, отже тоді, коли вже призабуто про пражський „Гром. Вістник".

Могло би здаватися, що адміністраційні органи в своїй безмежній ігноранції помішали колись істнуючий в Празі (в Чехії) двотижневик „Гром. Вістник" із щоденником „Гром. Вістник" у Львові в Галичині. Але чому п. Попель, видаючи свій обіжник, пропускає назву місцевости, чому він з розмислом дає примітивно образованим почтовим паннам, котрі в свойому життю не бачили пражського „Гром. Вістника" поле до надужить, до нищення нашого щоденника, котрий кождого дня докладно люструє п. прокуратор?

Ось питання, на котрі важко найти відповідь, а зглядно відповідь може бути тільки одна, що тут в рівній мірі проявляється і ігноранція і зла воля.

П. директор поліції загрозив нам закриттям ґазети, якщо ми цілковито не змінимо напрямку. В наших інтенціях зовсім не лежить дразнити кого-небудь. Навпаки, ми були би щасливі, коли б могли подати нашій читаючій громаді відраднійші відомости про події в краю і не були примушені реферувати справ, які розминаються з правними поняттями. На жаль, з кождим днем множаться факти, які заперечують хоч би примітивне розуміння правности. Не дивота, що в таких умовах мимовільно вирветься яка небудь нотатка, яка в нормальних часах булаб, психольогічно беручи, трактована иншим способом або й зовсім не мала би місця.

Не апелюємо до нікого, бо знаємо, що це нічого не поможе, але подаємо ці замітки під осуд здорово думаючих людей.

Америка і конференція.

Відомий американський фінансіст і політик Франк Vanderlip, б. президент банку National City в Нюйорку, помістив в „Neue Fr. Presse" під наведеним заголовком кореспонденцію з Ґенуї, в якій він дав вислів своїм думкам про теперішнє положення в Европі. Подаємо її в перекладі.

Редакція.

Хід конференції показує, що Вашинґтон розумно зробив, висловившись проти участи в конференції. Ця конференція не є місцем для американського заступництва, бо вона не є господарською, тільки політичною конференцією, вона є газардовою грою, грою дипльоматичних штук, замотаних інтересів, протилежних течій, взагалі радше всім, як конференцією. Американські делеґати найшлися би в дуже невигіднім положенню, в умовинах, які їхню працю надто спиняли би, а чого доброго — унеможливлювали би. Багато пекучих питаннь конче треба вияснити, заки ситуація дозріє до участи Америки.

Вже тепер говориться про найблизчу конференцію як про само зрозумілу річ. На отворенню Чічерін сказав про теперішнє зібрання як про перше в низці конференцій. На цю замітку Барту з місця зареґаував, заявляючи, що Франція в дальших таких зібраннях у всякому разі не візьме участи без застережень.

Всеж певне, що праця в Ґенуї буде головним чином приготованням до майбутньої міжнародньої конференції, яка мусить бути підготована так, щоби уможливити повну участь Америки. Ця найблизча конференція буде мати більше змістовий денний порядок: розоруження, репарації і міждержавні довги. Можна надіятися, що в міжчасі відбудуться тут і там вибори, так що поодинокі делеґати прийдуть з більш свіжими мандатами, як тепер. Коли кажу без застережень, що Вашинґтон розумно зробив, відкинувши пропозицію взяти участь в конференції, так це ще не значить, що ми мали би відмовитися від участи у всіх майбутніх зібраннях. Одначе сьогодня ніхто тут в Ґенуї не оспорює слушности нашого рішення. Правда, впало на початку кілька ет четальних слів жалю, та рішаючі особи мовчки признали, що недостача Америки на конференції являється полекшею.

Щоби Америка могла успішно взяти участь в пізнійшій конференції, треба шойно підготовити ґрунт. Тон, в якім говорять деякі великі европейські фінансісти і банкірі, що тут зібралися, про позички Европи в Америці, робить на мене сильне враження. Думаю, Wallstreet цим разом бодай може прийняти від Вашинґтону лекцію повздержливости, зберігання пороху на час, в якому користь з нього може бути більша як тепер. Кілька з кращих голов серед цих фінансістів, яких тут стрінув, мають почуття, що ми через забезпечення позички не можеми тепер основно облекшити европейського положення. Вони є думки, що для Америки краще бути осторожнійшою з кредитами для Европи, поки не вияснить ся положення.

Тепер поодинокі кредити радше приносять шкоду, а не посувають економічну відбудову.

Таким чином помічні джерела вичерпуються. А їх краще заощадити на більш пригожий час. Державна второпність є так само дуже потрібна для фінансістів при уділюванню европейських позичок, як для правительств підчас вирішування про участь на европейських конференціях. Прийде слушний час, тоді будемо брати участь і в конференціях і у важних фінансових операціях. Щиро кажучи, ні для одних, ні для других час ще не дозрів.

Програма льондонської конференції знавців щораз більше звужується. Неминуче замотання. Поставлені на ній умови не були до приняття і вони були би не до виконання, якщо їх принято би. Деяке порозуміння з Москалями може бути вже тепер осягнене, та воно мало буде подібне до проєкту господарської конференції знавців і куди менше строге як проєкт.

По думці орієнтаційних ліній абстрактної справедливости повинні бути проведені три програми.

Абстрактно беручи, справедливість казала би поставити большевикам найтяжчі умови. Абстрактно беручи, справедливість вимагала би, щоби Німці заплатили високе відшкодовання. Вкінці знову абстрактна справедливість вимагала би, щоби европейські держави, які позичили в Америці 11 міліярдів долярів, признали ці довги за правні і платили їх по своїм силам.

Треба думати, що на найблизчій конференції звязок між абстрактною справедливістю і непохитними фактами стрінеться з кращим зрозумінням та що тоді схилять ся голови перед фактами. Від

Пр. 139|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 66. з дня 13. мая 1922. в артикулах під наголовками 1) „Дописи з краю (поміт Снятин) в уступі від слів „як де й находить" до слів „бажають зміни". 2) „Новинки" (Конституція 3 мая в Козовій) в уступі від слів „Не знищила" до кінця артикулу містить в собі єство злочину з § 65а) з. к. узнав доконану в дни 12. мая 1922 року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблизшім числі і то на першій стороні. Невиковання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1862. Д. п. д. № 6. ех 1863 а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мкп. — Львів, дня 13. мая 1922.

(Підпис нечиткий).

шкодування мусить бути зменшене до міри можливої стягальности. Цілу проблєму довгів, як затягнених Европою в Америці, так і тих, які собі вийні ріжні европейські держави, треба розглядати з того самого економічного становища, що й відшкодування, і не лишиться ніщо инше, як приступити до загального їх відписання. Тоді й будемо мати перший акт драми стягання довгів за собою і комісія для довгів на конференціях з представниками европейських держав матиме очі отворені на економічні факти. Одначе ті економічні факти матимуть двоякі трудности: сплачування довгів збанкрутованих держав і наслідки сплат матеріяльним добром для власного економічного життя. Думаю, що почин, даний недавно мною до нової позички на відбудову і продукційні цілі, стягальної з майбутніх сплат наших европейських довжників, являється здоровою і практичною схемою до постановки незвичайно тяжкого і замотаного фінансового положення.

Одначе у всіх цих питаннях ця абстрактна справедливість вдарить головою о камяний мур і буде зле зрозумілою. Ці абстрактно справедливі умови не можуть бути наложені Росії; політично й економічно є неможливим і те, щоби приневолити Німеччину до виплат, які відповідали би вимогам цього абстрактного права, бо тоді зруйновалось би Німеччину фінансово, що потяглоб за собою політичні і соціяльні заворушення, а це принесло би Европі великанську небезпеку, а що найменше половині вірителів пошкодилоб. Колиб Німеччина мала це заплатити, чого по строгому праві від неї вимагається, то скорше чи пізнійше принесло би це руїну для англійського промислу. Це передбачують Англійці зовсім виразно. За виїмком Франції може кождий вірити, що Франція є сліпа на усі небезпеки, які загрожують їй і Европі на випадок буквального переведення репараційних домагань. Самозрозуміло, викличе це дальші економічні забурення, так, що ідея відбудови Европи стане нездійсненною. Сліпота Французів дотично справжнього значіння їхніх репараційних вимог має тільки одно противенство — сліпоту Американців, які вимагають повної заплати довгів, затягнених у нас ріжними европейськими краями. Абстрактна справедливість і факти розходяться тут так само, як це було при нагоді репарацій і допущення Росії до Союза Народів.

Питання, до якого слід підходити з найбільшою повздержливістю і найбільшою турботою, є: на що рішиться Франція, коли Німеччина занехає дальші виплати. Коли їх не можна стягнути, так треба шукати за методом, при помочи якого вдалося би здобути довіря французького вірителя.

Сьогодня кождий боїться дальшої окупації Німеччини французькими військами. Англія буде спротивлятися, та Франція має найбільш боєздатну армію в Европі і має деяких союзників. Польща зі своєю армією є фігуркою на французькій шахівниці; Бельгія є в союзі з Францією; Румунію уважається у Франції теж за важний фактор, а Югославію зручно вмотано в ситуацію, в якій їй Французи диктуватимуть маршруту.

Англія виступить безумовно проти обсади і вжиє своєї економічної сили на те, щоби спинити Францію від обсади области Рур. Якраз ця обставина заставляє найти иншу дорогу для здобуття Франції гроша, який має заплатити Німеччина, щоби в той спосіб управильнити її буджет. Предложений тут до дискусії плян підіймає питання позички яка уможливить Німеччині платити через три роки по 36 міліонів фунтів. Франція згодилася, а теперішні репараційні домагання беруть на цей рік в дійсности під увагу виплату 36 міліонів фунтів поруч достав матеріялу; але умова кінчиться в тім році. Тоді Франція правдоподібно волітиме обсадити область Рур, бо вона хоче рурського вугля. Вона не хоче Німеччині дати одного моменту для віддиху, який поміг би їй до економісного подвигнення.

Мене питали, чи Америка візьме участь в тій позичці на випадок коли в парі з тими що побирають відплату заручить за Німеччину Англія, Моя відповідь була така: Я не думаю, щоби того рода позичка, при дальшому треванню теперішного способу платности, найшла прихильний відгомін.

Всеж таки можливо, що плян перейде при згоді французьких і англійських банків. Запорука французького і англійського урядів, напевне заспокоїть капіталістів. Крім того розважується ще один плян, але його не можна офіціяльно приняти, як довго не розвязано репараційного питання. Плян цей передбачує амортизацію репарацій стоміліоновими ратами протягом 24 літ. Аліянти можуть видати облігації, яких опроцентованням і основою послужило би ці 100 міліонові рати. В такім випадку булоб це продишкою для Німеччини, колиб виплата базувала на такій основі.

Оцінка міжнародного положення у франц. пресі.

Меморандум до совітів. — Боротьба за нафту. — Европейський мировий пакт. — Управильнення границь у Східній Европі — Status quo чи негайні зміни. — Чічерін з приводу Грузії. — Де є огнище війни. — Keynes про ґенуенську конференцію. — Ватикан і совіти. — Українська церква помостом до зєднання Сходу із Заходом.

Париж, 6. мая 1922.

Головна увага преси присвячена постійно нарадам ґенуенської конференції. Подією минулого тижня було дефінітивне усталення умов, предложених конференцією совітам, і несподіваний виступ Бельгії і Франції. Представники першої відмовилися підписати згадане меморандум, представники другої заявили в останній хвилі, на основі телєграфічної інструкції з Парижа, свою солідарність з бельгійськими товаришами. Причиною непорозуміння є постанова меморандума про охорону націоналізованого совітами майна чужинців (арт. 7.) Бельгійські і французькі делєгати домагалися безмовно звороту власности чужинців, а в разі, колиб се матеріяльно було неможливим, ґарантій, що вона не попаде в руки третіх осіб. Остаточний текст принято, одначе з англійською поправкою, яка передбачує виїмок від цього правила про обовязок звороту, а саме „коли б експльоатація дотичного майна вимагала включення його до загального комплєксу". Отся поправка зустрілася із спротивом Бельгії і Франції і стала притокою до кризи.

Французька преса, обговорюючи сю подію, коментує становище бельгійського і французького правительства ось так: Англійський трест Рояль Дач і Шель ведуть переговори з совітами дотично експльатації російської нафти; є навіть поголоски, дементовані що правда Англійцями, що совіти уділили вже згаданому трестови далеко ідучі концесії. (Се викликало зрештою протест з боку Америки). Отож постанова 7. арт. меморандума, а саме англійська поправка мала би на меті уможливити наділення англійського тресту нафтовими теренами, які перед большевицьким переворотом були власністю Бельгійців і Французів, під претекстом, що включення їх до тресту є умовою успішної експльоатації. Вказуючи на сю небезпеку, уся французька націоналістична преса одобрює становище правительства, і наводить крім переповідженого головного аргументу, ще инші, як нпр. льояльність супроти Бельгії, як союзника, оборону прінціпу приватної власности і т. д. Небезпеку 7. артикулу для французьких інтересів в Росії стверджує також і частина ліберальної преси (L'Oeuvre, Rappel) роблячи одначе закиди правительству, що воно, відказуючись від переговорів із совітами, далося випередити Англії. Лише скрайно ліва преса (L'Humanite) атакує правительство за спільний виступ з Бельгією, докоряючи йому, що признаючи порозуміння з совітами, воно жертвує інтересами малих власників російських облігацій на користь міліярдових нафтових трестів.

„Le Temps" з 1. V. передає дискусію політичної комісії ґенуенської конференції над текстом першого артикулу меморандума з умовами до предложення совітам. Як відомо, сей артикул зобовязує большевиків здержатися від пропаґанди в чужих краях, і — на основі поправки Братіяну — від „всякої діяльности, зверненої проти територіяльного і політичного status quo других держав". Отож сю поправку принято. Льойд Джордж заявив одначе, що на його думку ся постанова відноситься лише до Бесарабії, бо її мав на гадці Братіяну, і що він не уважає себе звязаним сим артикулом в инших спірних питаннях про границі, котрих вирішення сподіяться в Ґенуї.

„L' Echo de Paris з 1. V. пише в дописі з Ґенуї:

„Льойд Джордж повтаряє постійно, що ґенуенська конференція не скінчиться, поки не вирішить питання всіх границь Східної Европи, хочби вона мала тривати до червня і що коли би не удався загальний договір з Росією, він готов заключити з нею договір сепаратний"...

„L' Echo de Paris" з 5. V. в статті про европейський пакт: Наші приятелі в середній Европі, не пожертвують ніяк своїми правами, які набули на основі договорів і завдяки своїй збройній силі... вони погодяться лише на такий пакт, що затвердить істнуючі договори. Французька делєгація одержала повновласть до обговорення питань дотикаючих усталення границь Східної Европи, бо воно є умовою заключення пакту, — одначе із застереженням, що буде се лише приготовна виміна думок. Дотичні договори мають бути заключені поза Ґенуєю"...

„Le Temps" з 30. IV. пише в дописі з Ґенуї, що Льойд Джордж задумує підняти там питання гра-

---

ИОГАН ГОТЛІБ ФІХТЕ

54)

Промови до німецького народу.

Переклав М. ЄВШАН.

(Продовження.)

Не сила рук ані не перемога зброї, лише сила ума веде до побіди. Хто кладе собі для своєї посвяти обмежену ціль і не відважується піти далі, як до певної точки, той понехає всякий опір, як тільки його заскочить небезпека в тім пункті, якого не можна ніяк ані випустити, ані обійтися без нього. Хто не поклав собі ніякої цілі, лише вкладає в неї все і найвище що можна на землі втратити, життя, той ніколи не залишить опору і без сумніву побідить, оскільки противник має ограничену ціль. Нарід, що має здібність, хоч би навіть лише в своїх найвищих заступниках та провідниках, добре запамятати собі обличя з світа духів, розуміння самого себе і запалитися до нього любовю, як наші найстарші предки, напевно вийде побідником в боротьбі з таким народом, що служить знарядом чужого властолюбства і для поневолення самостійних народів, як римські війська, бо перший має все до втрачення, останні можуть лише дещо зискати. Над думкою одначе, яка у війні бачить лише гру щастя у дочасний зиск, або втрату і яка вже, поки ще гра зачнеться, усталює суму, до якої вона хоче класти на карту, над нею виходить побідником навіть химера. Подумайте собі напр. Магомета — не дійсного з історії, про якого я, признаюся, не маю виробленої думки, а Магомета, відомого французького поета — який собі раз твердо вбив до голови, що він є одною з незвичайних натур, які покликані вести темний, простий народ, і якому, наслідком тої першої преміси, всі його помисли, якими вони не були би бідними та ограниченими в дійсности, тимсамим що вони його, мусять обовязково видаватися високими, величніми та ущасливлюючими ідеями, а все, що їм противиться, темним, простим народом, ворогами свого власного добра, злодумаючими та гідними ненависти; який, аби ту свою зарозумілість оправдати перед самим собою, як божественний клич, і цілком увійшовши в ту думку цілим своїм життям, мусить в неї все вложити і не може спочити, поки не потопче всього, що не хоче так само, як він сам, бачити його великим, і поки весь світ, в якому він живе, не проявить йому його власної віри в його божественне післанництво: я не хочу говорити про те, що з ним дійсно сталося би, коли би справді до боротьби з ним виступила духова ідея, яка по правді істнує та має розуміння самої себе, але з тими ограниченими партнерами в грі щастя він напевно все виграє, бо він все ставить в гр з ними які всього не ставлять; нами не кермує ніякий дух, ним одначе кермує щопр вда мрійливий дух — його величезної, могучої, зарозумілости.

З усього виходить, що держава, лише як правитель в звичайнім, мирнім ході біжучого людського життя, не є нічим першим та для себе самого істнуючим, лише засобом для вищої цілі вічно рівномірно поступового образовання чисто людського в тій нації, що лише ідея і любов того вічного розвою повинні безперестано, навіть в спокійних часах, мати вищий нагляд над управою держави, і лише вони можуть принести ратунок там, де грозить небезпека для самостійности народа. У Німців, серед котрих, як первісного народа, та любов вітчини була можливою, і, як ми твердо віримо, і досі в дійсности істнувала, могла та любов досі рахувати у високім довірю на певність своєї найважнійшої справи. Як лише ще у Греків в старім часі, була у них держава і нація відокремленими навіть від себе, і кожда для себе істнувала, перша в окремих німецьких державах та князівствах, друга видимо у державнім звязку, невидимо у множестві звичаїв та уладжень, маючи силу не завдяки писаному, а завдяки живому у всіх умах законови, і ударяючи в очі скрізь в своїх наслідках. Як далеко сягав німецький язик, міг кождий, що в його крузі побачив світ, уважати себе за подвійного горожанина, почасти за горожанина своєї рідної держави, під якої опіку він передовсім був відданий, почасти за горожанина цілої спільної вітчини німецької нації. Кождому було вільно на цілому просторі тої вітчини шукати собі за тою освітою, яка була найбільше споріднена з його духом, та вибирати собі найбільше відповідний для неї круг ділання, і талант не вростав в своє місце, як дерево, лише можна було йому шукати собі місця.

(Продовження буде.)

ниць Східної Европи: Вильна, Східної Галичини, Бесарабії, а може навіть перевести ревізію польсько-російської границі, визначеної рижським договором, якщо ті питання не будуть відступлені до вирішення Союзови Народів. Дальше переказаний проєкт, сформулований органом Льойд Джорджа, „Daily Chronicle", на основі якого спірні території Східної Европи остали би провізорично під теперішнім правлінням на протязі десяти років, себто на час правосильности пакту; тим чином збережено би територіяльне status quo, одначе правну суверенність тих областей віддано би Союзови Народів, і застережено би на будуче права інтересованих сторін.

„Le Temps" з 3. V. і инші часописи доносять з Ґенуї: „Одним з питань, яким займається Льойд Джордж", се дефінітивний устрій Східної Галичини і усталення її границь. Англійський премієр заявив вже кілька разів на ґенуенській конференції, що непокоїть його провізоричний стан деяких східних границь. Є чутки, що Льойд Джордж хоче запропонувати, щоби справу усталення остаточного устрою Галичини доручено Союзови Народів, як це було з питанням Горішньої Сілезії".

„L' Humanite", „L' Oeuvre", „Le Temps" і инші часописи з 3. V. подають зміст письма Чічеріна, яким сей відповідає італійському міністрови Сканцерови на його інтервенцію іменем девяти держав в користь протибольшевицького правительства Грузії. Чічерін опрокидує жалоби Грузинів, як неоправдані, і звертає дальше увагу, що в Европі є сучасно багато зразків військової окупації чужих територій і гноблення національних меншостей, яким слід би покласти конець, бо инакше вони доведуть в будучности до повстання і кровавих ворожнеч. Згадавши про Вильну, він переходить до Східної Галичини і заявляє, що галицькі представники могли би предложити конференції протести більше узасаднені і більше компетентні, як делеґат Грузії. Опісля вичислені рядом румунський режім в Бесарабії, сербський в Чорногорі, Кроатії і Македонії, французький в басейні Сари, грецький в Тракії, англійський в Індії і Єгипті, японський в Кореї і т. п.

„Le Temps" з 6. V. доносить з Ґенуї, будьто би большевицька делеґація задумувала порушити в переговорах дотично меморанда, справу Бесарабії і Східної Галичини.

„Le Temps" з 4. V. переказує резолюцію, ухвалену останнім конґресом польської людової партії, яка містить заяву, що „границі польської республики з Росією і Україною є визначені дефінітивно і нікому не прислугує право їх оспорювати".

„La Victoire" з 29. IV. містить передовицю на тему проєктованого Льойд Джорджем европейського пакту, в якій доказується, що небезпека війни лежить не на границі французько німецькій, ні на границі німецько польській, огнище нової війни, се конфлікт між Польщею і Росією, конфлікт який зродився в моменті реставрації самостійної Польщі, і який загрожуватиме постійно мирови без огляду на державний устрій Росії. „Якщо Льойд Джордж не схоче спільно з союзниками забезпечити істнування самостійної Польщі, то даремні його проповіди про справедливість і загальне братерство; він буде виновником, коли Европа потоне знову в морі крови" — кінчить патетично автор статті.

„Le Petit Parisien" з 5. V. пише з Ґенуї, що є там помітна тенденція заключити з совітами загальний договір без участи Франції і Бельгії, який містив би постанову про визнання де юре большевицького правительства і додає: „можна побоюватися, що Польща і Румунія, мимо симпатій для нас, не зможуть опертися сьому маневрови. Польща визнала вже совітське правительство. Інтереси Польщі і Румунії вимагають зрештою порозуміння з Росією, і оба сі краї, будуть — можливо — мусіли піти дотично сього питання иншим шляхом, як ми". Дальше доносить той сам часопис про спільний обід Чічеріна з Скірмунтом, підчас котрого оба міністри вспіли порозумітися відносно ріжних спірних питань.

„L' Ere Nouvelle" з дня 5. V. містить допис з Ґенуї пера відомого англійського економіста Keynes-a, який висловлюється між иншим ось так: „одною з найважнійших прояв конференції є сей вир, що відтягає Польщу і Малу Антанту далеко від круга французьких впливів. З другого боку вузли приязни і спільної політики між Анґлією і Італією затіснились міцнійше, як досі... розємний пакт може порушити два питання: границі Польщі і право Франції до окупації Німеччини. Інтересовані сторони показують деяку схильність обговорити перше з тих питань в Ґенуї. Дотично другого нема ніякої надії, як що оба були би полагоджені, корисність конференції була би безсумнівною. Як щож їх лише намітиться, то розємний пакт стане лише новою формулою старого речітатіва".

„L' Information" з дня 5. IV. доносить про заключення торговельного договору між Італією і Радянською Україною. Сей договір дотичить головно морських взаємин обох держав, і віддає до розпорядимости України частину триєстинського порту, який тим чином став би базою української мореплавби в Західній Европі.

„Le Temps" з дня 2. V. містить з нагоди відомого листа папи до кардинала Ґаспарі довгу статтю під заг. „Папа і російська церква", в якій вияснює прихильність Ватикану до Совітів його надією на улекшену тепер завдяки децентралізації православної церкви пропаґанду католицизму в Росії. Ся пропаґанда, на думку автора статті — не пішла би одначе легко, як що приноровлювано би римський обряд, вона пробує тому ужити посередництва української унії. Економічні посягання Італії на українське збіже і вуголь покриваються з посяганнями Ватикану, який уважає Україну базою релігійною акції в Росії. Слід підкреслити знаменність вісток, оголошених недавно аґенціями, на основі яких Совіти мали би уділити паспортів ватиканських добродійним місіям, під умовою, що в їх склад не увійдуть ні Анґлійці ні Французи. До тепер приготовною базою для поширення уніятського обряду, служила Чехо-Словаччина, шляхом Прикарпатської Руси, Східної Галичини і властивої України, бо Польщі не можна було ужити до сеї цілі, ізза антаґонізму українського і польського населення, і задля латинського богослуження у Польщі. Навпаки, Українці — Галичане, які уживають подібно, як і православні Росіяни, старославянської літургії і належать до грецького обряду, є знаменитим способом пропаґанди для приєднання Росіян. Се пояснює особливе довіря, що ним тішиться у Ватикані львівський митрополит Шептицький голова уніятської церкви і душа сеї пропаґанди, яку перепинює Польща, та піддержує, на приказ Ватикану, папський нунцій в Празі..." Стаття кінчиться заміткою, що новий напрям католицької політики ослабить певно дотеперішнє значіння Польщі, як католицької держави.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вил. нн. 40.000.

Конференція в Ґенуї.

Останнє пленарне засідання відбудеться в четвер.

З Ґенуї доносять, що останнє пленарне засідання конференції відбудеться в четвер 18. мая с. р.

Л. Джордж відповідає совітам.

На нинішнім засіданню підкомітету, буде обговорюватися відповідь на полемічні уривки в російській ноті. Ту відповідь редагує особисто Льойд Джордж. Вона не буде передана письменно російській делеґації, але відчитають її на засіданню конференції, щоби можна було узглядити предложення совітської делеґації.

Після Ґенуї — Гаґа.

Між державами союзними, невтральними і Німеччиною дійшло до повного порозуміння що до замкнення конференції і скликання урядами комісії знавців для перегляду квестії взаємин з Совітами. Ця комісія зачне працювати за місяць в Газі з чотиромісячним реченцем тревання.

Чічерін в обороні окремих договорів.

Підчас інтерв'ю з денникарями, заявив Раковський, що совітська делеґація прийме в засаді пропозицію, що до дальших переговорів в Газі, відкидує однак рішучо ухвалу, яка не позволяє Росії на заключення осібних договорів з другими державами. Пакт про неатакування границь прийме Росія також в засаді, однак поставить деякі застереження, які предложить конференції.

Е. ФЕДОРОВИЧ-МАЛИЦЬКА.

III. Виставка картин Олекси Новаківського.

(Продовження.)

Як приклад високо-оригінального способу компонування деяких картин О. Новаківського можемо навести композицію *„Мадонни Системи"* (рисунок ч. 8. і ол. начерк ч. 87.). В першій кімнаті висить великий рисунок, з якого можемо вичути основну ідею композиції, що базує на еліпсі. Йдучи на зустріч того наложеного на себе закону, підпорядковує артист основній композиційній ідеї (системі?) усі, хочби найпідрядніщі лінії. І дякуючи тому, що всі лінії підпорядковані тій провідній думці ґеометричної форми, і ні одна з них не врізується дісонансом в гармонію цілости, вдається артистови викликати враженнє єдности і абсолютної однозвучности, яка так само добре уна ляднена в великому рисунку, як і в малому олійному начерку.

„Треба вмерти" (ч. 33.) це не звичайно інтересна картина під оглядом кольориту, картина, яку *Mac O' Neil Whistler* назвав би „Гармонією в рожевому, в рожево фіотетному і білому" — є це доволі вимовне зіставлення красок, в якому вдалося артистови зопалізувати небо, а вираз облич двох селянок, що фільософують на тему смерти, знаменито схарактеризувати: одної, що спокійна, погоджена з долею єднається з Нірваною, другої що сумнівається і не вірить, як кожна молода селянка в її віці.

Коло цеї картини бачимо 11 чарівних краєвидів малого формату, усі мальовані на імпреґнованому картоні, між ними два незрівнано ніжні *зимові краєвиди з Підлютого* — осліплюючо білі і мягкі, мов бачені крізь серпанок. В горі прозорояснний *гірський краєвид* з небом о блискучій глибині кольориту, в відріжненню до других гірських краєвидів, удержаний в теплих тонах.

В середині шмараґдово-зелений шматок ліса, що при близшій обсервації міняється в якийсь молитовний хоровід. А там величнє літнє небо з пухкими рожево фіолетними хмарами.

На ліво маленька хата без сонця, сумна, опущена, на право такаж хатка купається в сонцю. Далі розяснений місяць на тлі картини видержаної в доволі брунатному кольориті. І ця ґрупа краєвидів уложена так вишукано, що цілість не позбавлена близче неочеркнутої, внутрішньої символіки, яку кожному вільно розуміти і відчувати по свойому.

В першій кімнаті бачимо крім цього чотири великі овалі, символізуючі — *Мистецтво, Спів, Виховання* і *Науку*, призначені для салі лисеньківського Музичного Інституту. *„Мистецтво"* і *„Спів"*, незрівнані в кольориті є безумовно кращі, аніж дві другі композиції. В „Мистецтві" вносить збанок зелену пляму в гармонію білого і червоного кольориту, при чому трактування сюжету при тонкому накладанню красок моглоб досягати ґобелінового характеру, як би не яркість красок. В „Співі" — вносить ґірлянда квітів на темному фоні ріжноманітність в композицію. „Наука" кольористично однотонна. „Вихованнє" робить враження недокінченого твору, який тим самим усувається з під оцінки.

„Засаухана" є чарівним акордом повені красок. Обличе жінки викликає враження скандинавського типу жінки. Наслухує вона якусь мельодію, що мусить бути такоюж ясною і спокійною, як і вся її поява.

Одною з найкращих картин цілої виставки, є невеличка розмірами композиція *„Ангел смерти"* — центральний пункт цілої ґрупи поменчих картин, що як все у Новаківського, творять орґанічну цілість. Картина наскрізь містичного характеру, на пів сноява, нагадуюча незрівнано гарні гірські картини *Джовані Сеґжантіні*, з такимиж острими обрисами гір і прозорим повітрям високогіря. Але тут краски неба паче неземські, розяснені місяцем і сузірєм, як містичний прообраз неба, на яке з тугою вижидають душі по той бік Стиксу. Ґрупа душ з ліва, по словам артиста, символізує нашу націю, що в напів сонному стані дожидає спасення...

В горі над згаданою ґрупою картин бачимо рисунок-композицію *„Ярослав Осмомисл"*. Узмисловлює вона епоху нашого минулого, яке стоїть в наглядному противенстві до траґізму сучасного моменту. Почасти стилізована картина ділає декоративно, перзоніфікуючи рівночасно залізне достоїнство галицького князя і колишню велич нашої тісніщої батьківщини.

Довкола картини „Ангел смерти" розвішано три малі картини з постатями сумуючих дівчат, щось в роді ілюстрації до нашого сучасного положення.

Знаменитий є *портрет Д-ра Голубовського*, поруч якого зависла богата красковими ефектами *„Коляда"*, проблему освітлення якої розвязав Новаківський блискучо.

В першій кімнаті є ще три вуглеві рисунки: *„З вершин"*, *„Чоловік Вічности"* і *„Автокарикатура"*. Усі три зображують самого артиста в ідеалізованих символах духової автоаналізи. Технічний бік усіх, як все у Новаківського, блискучий.

„Спомин" (ч. 47) це візія в рожево білому тоні, така ніжна і прозора а притому така інтімна, як тільки можуть бути візії.

„Пробудження" це начерк до майбутньої композиції. Випрямлене діточе тіло дівчинки, що протирає очі з просоння. Тіло трактоване незвичайно ніжно. Картина символізує пробудження молодої нації.

Знаменитим в рисунку і кольориті є *портрет дітей Д-ра Г.* (ч. 3.)

(Докінчення буде)

Домагання Скірмунта.

Підчас дискусії над ґаранційним пактом, домагався Скірмунт, впровадити в 6. точці пакту, таке доповнення:

По словах „зобовязання до здержання від всяких агресивних ділань буде опиратися на удержанню дотеперішнього „status quo“ і зістане в силі до часу розвязання непорішених ще справ“ треба додати „між Росією і другими державами“.

— Мені ходить — говорив міністр — о ствердження, що польська границя від Двини аж до румунської границі є дефінітивно і юридично усталена між Росією і Польщею і в ніякому разі не творить неполагодженої квестії.

На згадану поправку відповів Л. Джордж, що приняття пропозиції мін. Скірмунта булоб робленням застережень що до польсько-російського трактату, який зареєструвала Ліґа Націй і що до котрого мусілаб вона інтервенювати. Тому приняття пропозиції мін. Скірмунта булоб нарушенням прав, які прислуговують Лізі Націй. По промові Л. Джорджа, говорив в друге Скірмунт, зазначуючи, що його додаток має на меті змусити Росію до додержання зобовязань. Сканцер заявив, що нема потреби говорити про польсько-російські границі і запропонував запротоколовання внесення Скірмунта. На це згодився також Л. Джордж.

Тріюмф Льойда Джорджа.

Польська тел. аґенція „AW“ подає з Льондону: Переважна часть анґлійської преси є дуже вдоволена з компромісового полагодження справ в Ґенуї, що вважає особистим тріюмфом Льойда Джорджа. Льойд Джордж приневолив своїх противників до продовжування мирових переговорів, арґументуючи проти них тим способом, що народні маси тужать за миром.

Натомісць польські часописи, обговорюючи висліди конференції, пишуть, що Льойд Джордж потерпів в Ґенуї поражку.

Умови Америки.

Американський амбасадор Child, який перебуває в Ґенуї, вчора був у Сканцера і повідомив його, що Зєдинені Держави схильні прийняти запрошення до Ґенуї під двома умовами: 1) всі держави зобовяжуться не заключувати з Росією жадних окремих договорів перед доконечним закінченням переговорів в Ризі, 2) що комісія, яка збереться в Газі не буде уповажнена до заключування договору з Росією, тільки предложить відносним правительствам свої рапорти і внески.

Краще підходив би Стокгольм, та остаточно годиться на Гаґу. Тому що Раковський, подаючи ці пояснення, говорив в імени делеґації, уважають цю заяву за заповідження приняття Росією проєкту, апробованого вчера рано тіснійшою політичною підкомісією.

Відмова Америки.

„Associate Press“ подає з Вашинґтону, що Зєдинені Держави відмовилися взяти участь в нарадах в Газі.

Заява Раковського.

Вчора пополудне заявив член совітської делеґації Раковський представникам преси, що хоча російська делеґація мала би низку поважних застережень супроти сформулованого державами зїзду в Газі, всеж дає свою згоду на нього і предвиджена в проєкті комісія виїде до Гаґи. Російська делеґація здивована, що перед сформулованням проєкту сього зїзду не запитано її о раду. Росія була би могла внести до проєкту корисні поправки, а перше всього висунути пропозицію вибору одної мішаної комісії замість двох окремих, що могли би дати значно кращі висліди. Росія жалує, що на осідок нарад вибрано Гаґу, столицю краю, з яким Росію не лучать ніякі взаємини. Краще було би на думку Раковського вибрати одно з міст Італії, з якою Росія вела вже переговори і заключила провізоричний торговельний договір.

Італія і Росія.

З Ґенуї подають: Італійське правительство є здецидоване негайно після ґенуенської конференції підписати торговельний договір з Росією і вести його в життя.

Українське (Київське) Правниче Товариство.

(1917. 30.IV.—1922. 30.IV.)

30 квітня сповнилося рівно 5 років від дня заснування Українського Правничого Товариства в Київі. Пять років тому назад, в Київі, в мешканю Українського Наукового Товариства були зібрані установчі збори правників, на котрих і був принятий статут товариства, але фактично Товариство існувало вже і перед цим — з самого початку березня 1917 р.

Не час зараз в короткій газетній статті робити огляд діяльности Товариства за цей період його існування. Вважаємо тільки необхідним зазначити, що в історичні відновлення української державности українські правники серед свідомих елементів нашого громадянства були не на останньому місці. Історик нашого відродження, а з окрема історії свідомої в собі української інтеліґенції бурхливих революційних років (1917—18) не зможе обминути і змагань національно свідомої громади українських правників, що з таким запалом, з такою відданістю, підтримували справу нашого національного і державного визволення на наддніпрянській Україні.

Виявляючи із себе спілку кваліфікованої (по освіті) української інтеліґенції, Правниче Товариство в бурхливі роки 1917—18 стало відразу в своїй діяльности на суто демократичний ґрунт. Все, що було свідомого в правничих українських колах, поспішило стати в ряди членів молодого Товариства і вже в кінці 1917 р. із невеличкої громади в 10—12 осіб Товариство в одному тільки Київі нарахувало в своїх рядах більш як 200 членів! Ціла низка відомих на Україні діячів, з освіти правників, вважала за свій обовязок вступити в члени Товариства, щоби спільними силами боротись за волю народа, за його право. Коли взяти на увагу, що в склад Товариства входило чимало людей науки, всі ґенеральні судді-Українці (потім сенатори, всі члени Апеляційного суду, чимало суддів Окружного суду, мирових суддів, присяжних повірених, відомих політичних діячів і т. д.) — не можна не визнати, що Товариство виявило з себе по своїй інтелектуальній якости і вартости видатну на Україні організацію.

Не час, кажемо, зараз спинятись на діяльности Товариства... Долі завгодно було з огляду на політичні і військові події припинити на Україні його діяльність. Але сумніву не може бути в тому, що коли настане світлий день нашого нового відродження, члени відновленого Товариства, що зараз розпорошені по цілій Европі, зберуться знов в золотоверхому Київі — прокинеться знов до живої, ідейної роботи за право народне і Українське Правниче Товариство.

Хоч на небі блукають ще і досі чорні хмари, але віримо твердо, що цей світлий день — не за горами! Хай же ся віра зявиться і на Україні і на чужині і для членів Товариства тою водою цілющою, що підтримає в них бадьорність і енерґію та заховає їх сили для нової боротьби за право. — Р. Л.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Закриття школи на Левандівці.

(Жандарми розганяють дітей зі школи)

З початком польсько-української війни в 1918 році майже всі Українці-залізничники з Левандівки опинилися в Домбю або инших таборах. Остали знищені матеріяльно матері з своїми зголоднілими і обдертими дітьми. Вони звернули увагу на ті найменші жертви жорстокої війни — діти і заки дали їм хліба, одіж і обуву, постаралися для них о науку. Віднимаючи собі від уст, складали оплати на удержання приготовляючих курсів, де учили кваліфіковані учительські сили. Цього року управа тих курсів одержала від шк. пов. Ради (заміська), що в Левандівці істнує школа без позволення Кураторії і що в разі непредложення такого дозволу вона буде замкнена. Управа курсів внесла до староства просьбу о дозвіл на ведення курсів, а до шкільної власти просьбу перетворити ці курси о чотирьох учит. силах на школу, як філію школи ім. Б. Грінченка у Львові.

На це одержала управа школи в Левандівці відповідь зі староства, що шкільні курси до староства не належать, а з Ради шкільної, що школа на Левандівці як філія школи ім. Б. Грінченка у Львові не може істнувати. Тоді управа школи просила шкільні власти дати дозвіл на ведення школи на Левандівці як самостійної. На це наспіла відповідь, що школа буде замкнена тому, що учительські сили не виповнили рубрики відносно державної приналежности. Супроти цього учительські сили зголосилися в шкільній пов. Раді до виповнення цеї рубрики і чекали на формальний дозвіл ведення школи. Дня 12. мая ц. р. замісць дозволу прийшли жандарми перед 8. годиною рано і прогнали зі школи дітей. Діти просили учителів, щоби вони бодай задали їм лекції. Учителі, прогнані зі школи, пішли до иншого будинку, але і звідтам прогнали їх жандарми. Учителі і діти пішли опісля на поле і там відбули лекції.

Можна собі уявити викликаний цим фактом настрій в Левандівці. Почування українських дітей і їх родичів кождий відчуває. А що на це Поляки? Коли один з інтеліґентних Поляків бачив, як польські провідники на Левандівці ликували ізза цього поведення жандармів, сказав. „Цо робіце, то для нас скандаль, а для ніх розйонтшенє і захента до праци“. Знов одна Полька сказала: „Я іден до ксендза і до вуйта, нех опаментайон сєн, цо робьон,

Отсих кілька слів подаємо нашій і польській суспільности, як і кермуючим властям під розвагу.

Совітська Росія.

Після підписання німецько-совітського договору.

Польська преса довідується з Москви, що в звязку з підписанням німецько-совітського договору прибув до Москви ґен. Бауер, делеґований німецьким ґенеральним штабом. Він має познакомитися з теперішним станом і організацією червоної армії та взяти участь в переговорах в справі німецько-совітської військової кон-венції.

Після приїзду ґен. Бауера відбулося в Москві кілька нарад совітського ґенерального штабу. На них обговорювано проєкт ком. Ляріна в справі редукції червоної армії о 50 проц. з приводу фінансової кризи совітів.

Бауер, як твердить польська преса — перестерігав перед далекойдучою редукцією червоної армії, доказуючи, що економічна самостійність Росії вимагає сильної армії.

Опісля обговорювано німецький плян в справі використання залізничого шляху Москва Річиця-Калкуни-Ковно-Лякуни-Виструць-Кенігсберг. На основі цього шляху малоб бути створене залізниче получення поміж Москвою і Німеччиною чезер Литву й Латвію на місце теперішного получення через Польщу. Польська преса твердить, що новий шлях через Литву й Латвію мав би служити евентуально до перевожування воєнного матеріялу до Росії.

Ґен. Бауер мав також дораджувати совітам розширити залізничі вузли на західнім фронті. Подаючи ці звістки польські часописи кінчать: Загалом можна твердити, що після заключення німецько-совітського договору в совітських військових колах віджила надія нової війни при участи Німеччини.

Німецькі фаховці.

„Daily Telegraph“ пише, що сьогодня червона армія і російський воєнний промисл находяться в руках німецьких фаховців. В червоній армії — по інформаціям „D. T.“ — находиться що найменше 1.400 німецьких офіцерів, 5000 жовнярів і 1000 експертів для воєнного промислу.

Анґлійські фірми навязують зносини з совітами.

З Москви доносять: Російська північно-західна торговельна Палата одержала з Анґлії спис фірм, що бажають навязати торговельні зносини з Росією.

Шевченківські свята.

Маріямпіль, кого Галича.

Заходами місцевої інтеліґенції а передовсім за ініціятивою п ни Стефанії Мотюківної, відбувся в третий день Великодних Свят концерт посвячений памяти Т. Шевченка.

Свято почалось промовою п ні Блажкевичевої.

Маріямпільський хор звісний з давних виступів на концертах в Станиславові, Галичі, здекомплетований підчас війни, все ще розпоряжає гарними голосами і при систематичній праці міг би стати гордістю повіту. Живо і гарно виведені пісні „О Україно“, „Ой Морозе, Морозеньку“ та дует „Вечір“, відспіваний пп. Сіменовичевою та Туркевичевою викликали захоплення.

Не гірше випали декламації, віддані з чуттям, тактом і зрозумінням, „Мені тринайцятий минав“, (Б. Блажкевич), „Розрита Могила“ (Смеречинська,) „Тополя“ (Орловської.)

Захоплення було велике, коли

на сцені появилися, малі дівчатка в українських строях з хоруговками і під такт музики виконали вправи, які повторяли кілька разів.

В виставі „Тарас Дитина“ Боганко Блажкевич, був малим героєм.

Замітним, що усі точки (з малими виїмками) виконали жіночі сили, що свідчить про вироблене громадянське почування в маріямпільського жіноцтва. Дохід призначено на закупно бібліотеки, якої брак дається дуже відчувати при великому інтересі до української книжки.

В час виконування поодиноких точок, богато присутних Мазурів з сусідного села Волчкова, робили гамір та сміхи на салі а з двору (концерт відбувався в стодолі) кидали каміння, патики, та співали „Єще Польска не згінела“. Тільки завдяки впорядчикам, не прийшло до сутички. — Се все наслідки роботи місцевого українножера польського священника Босюка, про подвиги якого і діяльність „na kresach“ напишемо докладнійше.

РІЖНІ ВІСТИ.

Німецько-польський договір в справі Горішнього Шлеська.

Дня 15. ц. м. по полудни на останнім пленарнім засіданню підписали представник Польщі й Німеччини польсько-німецьку умову в справі Горішного Шлеська. В засіданню під проводом през. Кальондера взяли участь: секретар Союза Народів, з німецького боку: мін. Шіффер, державний секретар Лєвальд, тайний радник Фіґельберґер, леґаційний радник Норд, проф. Саухман і ґенеральний секретар німецької делеґації Берман. З польського боку були присутні: уповноважений міністер Ольшевскі, Вольки, Рачиньскі, Вассерберґер, Крамштик і Квятковскі.

Конвенція має понад 600 артикулів і є значно обширнійша від версайльського договору. Вона управильнює справи: законодавства, опції, горожанства, ліквідації німецьких маєтків, справи почт, залізниць, вугля і гірничих продуктів, справи мита, справу заосмотрення плебісцитової области в воду і електричність, робітничих союзів, суспільних обезпечень, комунікації поміж обома частями Горішного Шлеська, справу валюти, охорони національних меншостей в справах релігії, культури, мови і шкільництва та вкінці справу компетенції мішаної комісії та розємного трибуналу.

Одночасно підписано умову в справі граничних залізничих двірців та чекового почтового обороту. Ці ухвали увійдуть в життя одночасно з конвенцією, якої ратифікація має наступити найдальше до дня 28. мая. Ратифікаційні документи будуть обміняні негайно в Оппельн, після чого розпічнеться постепенне перенимання влади.

В Ірляндії робітники зайняли фабрики.

Аґ. Аваса доносить з Дебліну: Перевозові робітники заволоділи більшими фабриками, щоби експльоатувати їх на власну користь.

Новий договір поміж совітами і Анґорою.

„Chicago Tribune“ довідується з Константинополя, що турецький уряд в Анґорі і совіти заключили новий договір, на основі якого Москва віддає до диспозиції Мустафи Кемаля половину чорноморської фльоти, через що його воєнна фльота побільшиться о 4 воєнні кораблі. Залога цих кораблів буде складатися на половину з Москалів і Турків.

Мадярщина для родини був. короля Карла.

Мадярський уряд — як подає В. К. Б. — віддав родині був. короля Карла до диспозиції всі доходи з маєтку королівської родини на Мадярщині, яких висоту обчислено на 12 міліонів корон. Після смерти короля уряд на власну руку визначив королівській родині 3 міліони корон, що має опісля затвердити національне зібрання.

Угорщина — і Мала антанта.

На виборчих зборах угорський міністер фінансів заявив, що в найблизшім часі угорське правительство розпічне переговори в справі торговельних договорів з Румунією, Чехословаччиною і Югославією.

Німці залишають фіртку.

Німецька преса, обговорюючи підписаний вчера польсько-німецький договір в Женеві, підчеркує головно той уступ з промови Шіффера, в якім німецький міністр повторив застереження Німеччини проти горішношлеської децизії. Денники зазначують, що повторення це було конечне, щоби колись в пригожих умовинах Німці могли покликатися на сей протест.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Виїзд делеґатів.

Париж. (ПАТ). Авас. „Матен“ доносить з Льондону, що Льойда Джорджа сподіються там 19. мая.

Париж (ПАТ.) „Еко д' Парі“ доносить з Ґенуї, що французька делеґація покине Ґенуу 18. мая ц. р.

Берно шв. (ПАТ.) Авас. Мота покине Ґенуу 19. мая.

Заява Л. Джорджа.

Льондон. (ПАТ). „Івнінґ Стандард“ доносить, що Л. Джордж вложив таку заяву: В західній цивілізації осягнули ми нову фазу. Основується вона на цьому, що в Европі і в цілому світі всі держави є залежні від себе. Мировий договір має велике значіння. Границі держав станутся відчиненими дверми, а не барієрами. Мир це головний постулят. На мирі основується добробут і щастя світа.

Перед уступленням Бенеша.

Прага (ПАТ.) По донесенням „Трібуни“ уступлення Бенеша зі становища през. міністрів є питанням найблизчого часу. В справі наслідника політичні круги натрапляють на великі трудности. Б. мін. Свегла відказався прийняти це становище. Реконструкція кабінету послідує заразже по повороті Бенеша з Ґенуї. Бенеш задержить теку мін. загр. справ.

Мобілізація Франції й Бельгії.

Льондон. (ПАТ). Райтер. Веджвуд зголосив в Палаті громад інтерпеляцію, чи правительству відомо про приготування Франції до мобілізації в цілі поширення німецької окупованої области, коли до 31. V. не послідує від Німеччини виплата сум. Чемберлен відповів, що вістки про мобілізаційні приготування Франції і Бельгії безосновні.

Відмова Америки.

Льондон (ПАТ.) „Уошінґтен Повст“, орґан Гардінґа, доносить, що Гардінґ відкидає всяку думку про участь в гаґській конференції. Американське правительство не хоче мати ніщо спільного з сов. Росією, доки вона не визнає прав цивілізації.

Конґрес народів Сходу.

Ґенуа. (ПАТ). Вчера отворено тут конґрес народів Сходу. Ген. секретарем вибрано еміра Хотіба Арелана, през. делеґації Лібанону. Висліди представиться в меморанді громадській думці Европи й Америки й ґенуенській конференції.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Вчорашне число (69) „Громадського Вістника“ з д. 17. мая ц. р. сконфіскувала львівська прокураторія за один уступ дописі „З Бучача“ на стор. 5. (31).

— **Оригінальний обіжник.** L. 2784 pr. ex 1922. Stanisławów, dnia 27. marca 1922. Czasopismo „Hromadśkyj Wistnyk“ odebranie debi u pocztowego. Do wszystkich Panów Starostów, Wobec tego, że czasopismo „Hromadśkyj Wistnyk“ wychodzące w art. 263 K. K. I. § 65 austr. ustawy kar. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie § 26 ustawy z dn a 17. grudnia 1862 (Dz. p. p. Nr. 6) reskryptem z dnia 28. lutego 1922 Nr. B. C. 3134 odebrało debit pocztowy temu czasopismu. Równocześnie wydaję po myśli § 7 ust. austr. z dnia 5. maja 1869 Dz. u. p. Nr. 66 zakaz rozszerzan'a tego czasopisma na terytorjum tut. Województwa z powodu jego antipaństwowej i antipolskiej tendencji. O tem zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i wydania stosownych zarządzeń w celu zapobieżenia rozszerzania tego czasopisma. Za Wojewodę: Popiel mp. — Starostwo w Tłumaczu. L. 8111/22. Tłumacz, dnia 24. kwietnia 1922. Urzędom pocztowym w powiecie do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń. — Starosta wz. (Підпис нечиткий.

— **Повінь на Покутю.** З Покутя надходять алярмуючі вісти про величезні виливи Прута, спричинені останніми дощами. Вода вийшла з берегів і понищила чимало засівів. Шкоди величезні. Про яку-небудь підмогу нізвідки не чути.

— **Безпосередна залізн. комуніка-ц'я з В. Україною** Польська дирекція залізниць провадить переговори з залізничою дирекцією Совітської України в справі безпосереднього получення Сх. Галичини з В. Україною — через стацію Підволочиска. Правильний, особовий і товаровий рух мав би бути піднятий в найближшому часі.

— **Зливають неповітові суди.** Польська преса подає, що небаром будуть звинені у Сх. Галичині всі суди й податкові уряди в неповітових містах та будуть перенесені до осідків староств. На місци зістануть лише секвестратори, які будуть стягати податки. Звинення тих урядів мотивується браком судіїв та ощадністю.

— **„Будяк“.** Вийшло з друку нове (10.) число сатирично-гумористичного часопису „Будяк“.

— **Ревний війт.** Війт села Вишеньки, городецького повіту, Проць Сліпец, так розлютився на господаря М. Б. за те, що той посмів внести просьбу про визначення данини, що кинувся на петента, побив його і вигнавшись за втікаючим на вулицю, дер на собі волосся, що в селі міг найтися так „непатріотичний“ господар, який не захотів платити данини в цілости.

— **З морального розкладу.** В справі надужить в польськім „Бюрі відбудови“ в Раві руській викрило слідство нові подробиці. Найбільше „кавалків“ має на сумлінню сам управитель Францішек Маршаловіч, хоч і його підвладні не без гріха. Асиґнати на будівельний матеріял видавано лише впливовим і багатим особам, за те бідним і знищеним не дали ні одної дошки. Багато з тих обділених богачів пустило одержані матеріяли на пасок. Ціле бюро з управителем, як також обділених „потребуючих“ замкнено, а дальше слідство викаже ще кращі подробиці. І деж тут добитися якої підмоги — селянинови? — Урядник торговельної спілки „Poland“ у Львові Станіслав Одиньскі втік, спроневіривши 230 000 мп. на шкоду своєї фірми. Його арештовано в Бродах у нареченої. Він оправдується тим, що грошей потребував „щоби вдоволити всі вимоги нареченої“. — Студента Ю. Кадена, сина діяча з Журавиці, якого арештовано на днях за погрози сусідви з Болестраши, підозрівають ще о поповнення двох инших злочинів а то підпалу й морду 5-ти осіб в Журавиці й убийства одного селянина в Болестрашичах.

— **З хроніки бандитизму** Дня 10. мая ранком напало 6 бандитів на їдучий з Рави р. до Львова особовий поїзд в хвилі, коли він доїзджав до стації Жовтанці. Вони кинулися на подорожних та грабуючи їх, почали бити залізними палицями. Перед самою стацією бандити повискакували з поїзду й повтікали. — До польсько-американського банку в Кракові вломилися недавно в ночі злодії, розбили касу та забрали 12 міліонів марок в чужій валюті, а крім цього 1000 долярів. Приватних депозитів не рушили. — В біловежськім лісі зловлено частину відділу отамана Чорта (Іван Гричук), який в день переїзду Пілсудського до Вильна підпалив ліс здовж залізничого тору. Того дня „Чорт“ вислав Пілсудському ультімат, щоби казав перестати вирубувати й вивозити біловежський ліс. Отаман і члени відділу називають себе „політичними“ але Поляки уважають їх за простих бандитів. Зловлених віддано під наглий суд. — В селі Слупчиці звели бандити формальний бій з поліцією. Деякі втікли, инших зловлено, сам „гершт“ Шаленец відібрав сам собі життя. — На шляху Збоншин-Познань розкрутили бандити в однім місци кілька залізничих шин, через що паровіз і перший ваґон переїзджаючого поїзду впав з насипу, високого 4 і пів м. в рів. На місци згинув машиніст і палач, а кондуктор важко ранений.

— **Добування затоплених кораблів.** В Філядельфії виготовлено плян вислати експедицію, яка мала би видобути з дна моря затоплену „Люзітанію“ й инші кораблі, що втонули підчас війни. При видобуттю „Люзітанії“ буде мало труду, бо місце її загину є докладно знане.

— **„Хор Бандуриста“** — проба в середу 17. ц. м. о год. 8. Засідання старого і нового Виділу в четвер 18. ц. м. о 7 і пів в малій салі Лисенка. 1—1

— **Товариство робітниче „Воля“** уряджує в середу 17. мая б. р. виклад проф. д-ра Свєнціцкого на тему: „Психольогічний роман“, в пятницю 19. мая б. р. виклад тогож професора на тему: „Ріжниці видозміни сх. словянських мов.“. Льокаль Товариства. Початок 6 і пів вечером. Вступ вільний!

— **Редакція „Червоної Калини“** бажає: щоби в календарі за 1923 р. кожда бриґ. мала при календарюм свою сторінку. Тому треба в найкоротшому часі прислати описи геройських діл частини (передовсім померших борців). Адреса Вид-ва: Осип Навроцький, Львів, Марка 20. 1400 1—2

Видавництво „Червона Калина“

приступає до видання „Великого Календаря Червоної Калини“ на рік 1923.

В тій цілі просить усіх, кому лежить на серці закріплення традиції визвольних боїв Українського Народу, щоби присилали спомини, оповідання, вірші та научні статті з цего обсягу.

Намічений плян Календаря:

I. часть: Галичина від 1. падолиста 1918 до переходу за Збруч.

II. часть: На Київ.

III. часть: Переходи УГА. до Денікіна, большевиків і Петлюри.

IV. часть: Табори.

V. часть: Научні статті.

Крім цего в Календарі будуть поміщені при місяцях геройства УГА. Кожда частина повинна постаратися, щоби її славні діла не пропали марно.

Матеріяли (знимки рисунки, пісні і т. д.) присилати найдальше до 30. червня ц. р.

Приняті матеріяли будуть ремунеровані, неприняті на жадання автора відіслані.

Матеріяли слати на адресу: Осип Навроцький, Львів, Марка 20. — Редакція В-ва „Черв. Калина“. 1400 1—2

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК.

Волинський кооперативний зїзд

В Кремінци на Волині відбувся в днях 21., 23 квітня ц. р. зїзд представників кооперативних установ і організацій Волині при участи до 100 делегатів з ріжних кутів Волині, між якими були гості кооператори зі Львова, Перемишля, Варшави і т. п.

Зїзд відкрив від імени Бюра волинської кооперації п. Панкевич, опісля вибрано президію зїзду, а саме головою п. М. Панкевича, його товаришами пп. М. Луцкевича і М. Чучмая. Після відчитання привітів від ріжних організацій та осіб, як із самої Волині так з Галичини, корінної Польщі та Вільна, установлено програму нарад і приступлено до обговорення поодиноких її точок.

Вислухано докцади про діяльність дубенського і кремінецького Союзів кооперативів, кремінецького товариства розповсюдження кооперативного знання на Волині, волинського кооперативного видавництва а також інформації про стан кооперації в повітах рівенському, луцькому, володимир волинському та луцькому.

Підчас доклада — інформацій Марка Луцкевича про стан кооперації в повітах в.-волинському та ковельському, де докладчик ілюстрував фактами репресії ріжних адміністраційних чинників щодо кооперативної організації, представник влади, який був присутний на зїзді, зробив перше застереження.

Доклади з місць намалювали таке становище кооперації: в повітах дубенському і кремінецькому задовольняюче, в рівенському жахливе, завдяки злочинній діяльности деяких осіб з правління рівенського союзу, занедбане в острізкому, невиразне в любомильському, горохівському і повна кооператива пустеля в кооперативному відношенні, в в.-волинському і ковельському, як наслідок утисків з боку влади.

Над цими докладами розвинулася другого дня зїзду дискусія, в якій взяли участь пп. Луцкевич, Трепет, Грабів, Панкевич, Литвицький, Романченко та инші, що докладно зупинилися на окремих фактах кооперативного питання Волині і особливо на негативних боках діяльности Рівенського Союзу, а також на перешкодах адміністраційного характеру.

Як наслідок цих дискусій зїзд приймає такі резолюції:

„Вислухавши доклади з місць та інформації про стан кооперативної організації в ріжних повітах Волині, зїзд констатує:

1) Надзвичайно тяжкі умови відродження волинської кооперації після руйнації її через війну та переходове лихоліття.

2) Великий зріст кооперативної організації в повітах кремінецькому і значний в дубенському, дякуючи присутности там ідейних організаційних кооперативних сил та меншим утискам з боку адміністрації.

3) Повне завмертя і діскредитація рівенського союзу з причин безсоромної своєкористи та відсутности громадянського почуття в його управи.

4) Присутність живої переферії в повіті рівенському, котра не сконсолідувалася ще дякуючи відсутности направляючого осередка та якоїбудь інструкторської допомоги.

5) Завмертя острізького союзу разом з районом, дякуючи пасивности союза та великим перешкодам, адміністраційного характеру, які закінчилися конфінуванням голови правління п. Павлюка.

6) Повне завмертя кооперативного життя в повітах: луцькому, ковельському та володимир волинському, дакуючи нечуваному, незрозуміло-ворожому відношенню органів влади, яка за два роки не дала дозволу на організацію ні одного товариства більш того, не дозволяла прочитати ні одної лекції по кооперації, а учителів, що прагнули того, звільняли та переводили.

7) Повну самоліквідацію рівенської агентури волинського Обєднання Союзів Споживчих не тільки без порозуміння з якими небудь кооперативними організаціями, а й з явним ухиленням від зложення яких небудь справоздань в тій справі, навіть волинському кооперативному зїздови, перед котрим відповідальними являються не тільки волинськ кооперативні інституції, а й поодинокі кооператори, коли вони такими залишаться.

8) Певну користну роботу волинського кооперативного видавництва.

9) Заснування та певний зріст товариства розповсюднення кооперативних знань на Волині.

10) Ухилення від якоїбудь роботи або порозуміння з кооперативними організаціями Волині представників Волинського Союзбанку в Житомірі пп. Сидоржевського та Наумовича, в розпорядженню котрих маються значні кошти згаданої установи.

11 Відсутність органічного грунту для істнування луцької філії „Сполема" на Волині.

Сконстатувавши все те, зїзд ухвалює:

1) Прикласти всіх зусиль до відродження кооперативної організації там, де пульс і життя майже не відчувається, або відчувається слабо, а саме в повітах рівенському, остріжському, володимир волинському, луцькому, ковельському, любомильському та горохівському.

2) Доручити справу опіки над тими повітами до заснування волинських кооперативних центрів, союзам кремінецькому та дубенському.

3) Надати право обом згаданим союзам відкривати у всіх містах згаданих районів свої філії чи агентури, як місцеві осередки кооперативного життя районів

4) Істнуючим кооперативним центрам прикласти всіх зусиль до допомоги живим кооперативним організаціям рівенського повіту вийти на шлях організованого обєднання кооперативного життя.

5) Вимагати справоздання з діяльности представників волинського кредитового кооперативного союзу, Сидоржевського та Наумовича в межах Польщі та рахунку майна волинської кооперації, яке находилося в межах Польщі і правно належало Краєвому Союзові Кооперативному, якого справу вели згадані товариші.

6) Притягнути керовників рівенської агентури Волинського Обєднання Союзів Споживчих пп. Анастазія і Кобилянського до судової відповідальности (третейський суд) за привлащення коштів згаданої установи.

7) Визнати необхідним негайно передати луцьку філію „полема" до заснування обєднуючих центрів Волині, Кремінецькому Союзовн Кооперативів.

8) Привитати народження нової ідейно-кооперативної організації Тов. розповсюднення кооперативних знань на Волині; намічений плян діяльности управи його одобрити та підтримувати Тов. матеріяльно і морально.

9) Звернутися до відповідних чинників польської влади і до центральних польських кооперативних союзів в Варшаві для впливу на чинники міродайні, а в разі потреби і до міжнародного кооперативного союзу з проханням незаконних адміністраційних перешкод в поширенні української кооперативної організації Волині; з окрема звернутись до міністерства освіти в Варшаві, щоби усунуло перешкоди, які чинить волинська кураторія поширенню кооперативної ідеї через школу.

10) Прийняти до відома заяву п. Ржепецького про скликання в найблищому часі загальних зборів Волинського Кооперативного Видавництва.

Дальшим предметом нарад був доклад про консолідацію діяльности кооперативних союзів Волині і заснування кооперативного центру Волині. Після обміркування та цілого ряду доповнень і поправок прийнято по сути цього докладу такі резолюції:

1) Визнати необхідним організацію Волинського Союзбанку, встановивши розмір пайового внеску для союзів по 50 марок, а для Тов. по 100 марок з кожного фізичного члена їх та звернутись до міністерства скарбу в Варшаві з проханням о відкриття довготермінового кредиту згаданій установі в розмірі 50 міліонів марок.

2) Визнати необхідним організацію районного союзу, а коли би то було по яким будь причинам не до здійснення, ревізійні функції мусять переняти на себе окремі наші Союзи.

3) Вважати необхідним як найскорше зреалізувати постанову про утворення одного обєднаного центру для української кооперації на Волині, зїзд визнає необхідним не спинятися ні на одній формі цього центру, а вибравши ріжні форми, запровадити в життя ту з них, яка давала би можливість провадити роботу по обєднанню кооперативних установ Волині і задовольняти їх культурні і економічні потреби.

Для виконання всіх постанов зїзду а також для обслідування кооперативного життя Волині аж до заснування відповідних кооперативних центрів зїзд покликав Бюро Волинської Кооперації, до якого вибрано 35 членів. Бюро складається з ради і управи, яка репрезентує волинську кооперацію перед урядом і ріжними інституціями, організаціями та особами. До управи Бюра вибрано: Якима Грабова, Мих. Панкевича, Ст. Голубовського, Мих. Черкавського і Гр. Буца. До ради Бюра вибрані: Жук, Луцкевич, Чучмай, Малявський, Курінний, Трепет і Корженко.

(Докінчення буде).

Справа аренди польських залізниць.

На раді делегатів польських залізничих інжинірів обговорювано проєкт арендування державних залізниць і рішено таку резолюцію: Тому що держава мусить давати великі гроші на відбудову, інвестиції і розбудову залізнодорожної сіти і в найблизшийшій будуччині не бачить можливости зміни дотеперішної системи господарки, зїзд не є противний відданю експльоатації залізниці якогось округа в приватні руки. Одначе арендатор має загарантувати необхідні роботи около відбудови, інвестицій і розбудови залізнодорожної сіти в тім окрузі і допустити державну інгеренцію в справах тарифових, безпечности і тяглости руху та забезпечити участь в управі і при експльоатації залізниці польському елементови. Капітал такої фірми повинен походити з держави, заприязненої з Польщею, при можливо великій участи також польського капіталу. Тверда дійсність подиктує умови, що не будуть числитися з застереженнями польських інжинірів.

Спроби боротьби з дорожнечею.

В міністерстві скарбу у Варшаві відбулася на днях нарада представників пятьох найбільших міст і делегатів кооператив в справі боротьби з дорожнечею. Міністер Міхальскі заявив, що дорожнечу викликали штучно товарове монополісти, проти котрих уряд виступить з цілою енергією. Після довшої дискусії рішено уділити містам на акцію проти дорожнечі кредиту в тім самім відношенню, в якім одержали минулого року на закупно збіжа. Уряд ставить зі свого боку умову, щоби міста спільно з кооперативами занялися виживленням людности, узглядню-ючи спеціяльно торговлю мясом. Уряд обіцює значні тарифові полекші і звільнення від ила споживчих артикулів, спроваджуваних до тої цілі містами і кооперативами.

Австрійські гроші.

Австрійська валюта упала дуже низько, ще низше чим польська. Якийсь час австрійська корона держалася на тій самій висоті, в останніх днях почався дальший її упадок. Зложились на це внутрішні і зовнішні причини. До перших належить: дальше інфляція, причім за останній тиждень випуск нових банкнотів виносив 28·89 міліярда корон, а загальна скількість паперових гроший, пущених доси в обіг, досягла 346·69 міліонів. Ця величезна скількість паперових гроший при запасі золота на 44,604 тисяч золотих корон, є головною причиною обезцінення австрійських гроший. Дальше ідуть: нові домагання державних службовиків побільшення платень о 20 проц., що обтяжить арстрійський державний буджет на кілька нових міліярдів, а також нова тарифа цлова, що спричинює нову филю дорожнечі і т. д.

До зовнішних причин належать: проволока в рішенню мораторії відносно права генеральної гіпотеки, яке прислугує державам, що підписали С. Жерменський договір, на державне майно Австрії. Проба канцлера Шобера осягнути рішення цеї справи не удалася через опір Чехословакії, що заняла супроти Австрії неприхильне становище.

Нові німецькі банкноти.

Німецький державний банк видає перший раз нові банкноти на 500 марок. Постановлено також в найблизшім часі приступити до друкування банкнотів на 5000 марок, як що девалюація марки тревати-ме дальше.

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 16. мая американські доляри 3 970—3.980, одинки і двійки 3.870—3.880, канад. доляри 3.900—3.020, одинки і двійки 3.800—3.820, нім. марки 13.80—14.10, сотки 13·60—13·80, дрібні 13.40—13·60, леї 27.00—28·00, дрібні 26·00—27·00, чеські корони 75·00—78·00, дрібні 70·00 до 75·—, австрійські тисячки з новійшої емісії 720—750, старшої емісії 2200—2300, сотки новійшої емісії 70·00—75·00, стар. емісії 220·00 — 225·00, 50-коронівки 45·00—140·00, 20-коронівки 20—27, 10-коронівки 10—13. 1-ки і 2-ки 0·50—0·60, рублі 5 сотки 2·10—2·33, сотки 2·20—2.80 25-рубл. 1·80—2·00, 10-рубл. 1·50—1·60, решта дрібних від 0·80—1.00 думські тис. 35·00 –45·00, думські 250-рубл. 20·00 до 40·00 карбованці 1·00—2·80, гривни 4·00—7·80, франц. франки 350—375, фунти штер. 17.000—17.200, шв. франки 750—780. Золото: 20 кор. 16,000—16.100, 20-франківки 14.800 – 15.000, 20-марківки 16.500—17.000, фунти шт. 14.500—14.800, 10-рубл. 19.800—20.100, дол. 3.750—3.780. Срібло: Австр. корони 275—280 5-кор. 1400—1450, фльорени 725—735, рублі 1.125—1.150, копійки 4·70—4 80, амер. доляри 2.850—2.900, половинки і чвертки 2.650—2.700, канад. доляри 2.650—2.680, дрібні 2.500—2.550 леї 270 — 275.

Поклик до сп'вючих і сп'волюбивих Львовян

Коли чим могли були Українці ще до недавна у світі повеличатися, то була це невміруча пісня їхнього народу. Що правда ніхто не подбав, щоби у всяких музичних лексіконах напр. Рімана і инших, або в історіях музики було згадано і про українську пісню та про українських композиторів, але це вже треба приписати нашій славнозвісній байдужности. Тим часом у себе дома — до 1914 р. і пісню нашу народну пильно записувано, і попри гармонізації, навіть дуже вдачні, стали появлятися і наші оригінальні музичні композиції і музиковання стало обхоплювати що раз то ширші круги нашої міської і сільської інтелігенції, а „Бояни" та всякі співочі товариства стали множитися мов гриби по дощі, музикуючи з більшим або меншим розголосом та щастям, залежно від складу хорів та знання і меткости своїх діригентів.

Найбільші заслуги для розвитку і поширення нашої пісні та розумного і вдачного музиковання полишив був славної памяти колишний „Львівський Боян". Концерти „Львівського Бояна" були притокою зїзду інтелігентної провінції до Львова, були свого рода укрвїнськими національними празниками. Не диво, що стати дійсним, музикуючим членом „Львівського Бояна", було свого рода почестю. Розвивався „Львівський Боян", а попри ньому розвивалися і провінціональні „Бояни" через видавництво музикаліїв. Широко і далеко лунала милозвучна і сильна наша пісня й будила щораз то ширші круги до борби за своє. „На прю, без ляку і зневіри!" стало загальним кличем, що лунав могучо і підбадьорював своїх та пробуджував сонних і незвірених...

Аж ось прийшла світова війна, а з нею всі її страхіття. Стони і проклони приглушили пісню. Люде якби вирвали з грудей всякі гарнійші почування та ідеальні захоплення. Музичні кружки розбилися, розлетілися і ми нині стоїмо перед справдішньою руїною артистичних поривів, ідейних течій, вищих бажань, ніжнійших почувань.

Одначе такий стан не може продовжатися без вигляду на остаточний кінець! Нам треба відчути всі страти, зрозуміти прикрість такого положення та взятися за направу, за відновлення поруйнованих святощів, передусім за обнову нашого музиковання, щоб змогти наново воскресною піснею будити знемігших братів і сестер до нового, свойого, питомого національного життя, а саму пісню вести до належньої їй хвали в культурному здобуткові людства.

Як колись в недавній минувшині переводив це „Львівський Боян" і за це здобув собі був прекрасний вінець слави між своїми і чужими, — так і нині треба сьомуж таки „Боянови" стати свідомо до почетньої праці на вказаному вже раз полі попередними своїми працівниками.

Але треба раз на все знати і памятати, що не товариство робить людей, а люде товариство. В першій мірі від співацької дружини залежить, скільки буде варт Бояні, чи він двигнеться бодай хоч в приближенню до давного значіння. Це вже лежить цілковито в руках його членів. Річю членів і тільки самих членів є постаратися, щоби „Боян", як такий, відповів і свойому завданню і вложеним суспільністю на нього обовязкам. Щоби у Львові зовсім не стало співолюбивих Українок і Українців в це не хочеться вірити. Вони є, та тільки забули, що член співацької дружини співає, а не говорить і нарікає.

Тому треба нам всім, кому лежить на серці справа нашого музиковання і слава та розвиток нашої пісні — як одному стати в ряди славнього колись „Львівського Бояна" та точним сповненням своїх співацьких обовязків довести чином що: „наша дума, наша пісня — не вмре не загине!" Тому нехай широко залунає клич у всіх кругах нашої молоді у всіх українських домах, у всіх добромислячих старих і молодших Українок і Українців: поступаймо в члени „Львівського Бояна", пильно ходім на проби, учімось дати нашій пісні гідний і належний їй блеск, а тим самим пошануймо свою національну гідність. Тоді: „ми нашу, славну Україну, гей, гей, розвеселимо!"

Домет.

✝ Посмертні згадки.

Степан Балько, урядник Земельного Банку Гіпотечного у Львові, помер дня 7. ц. м. в Купич Волі в 33 р. життя, на грудну недугу. Покійний з підірваним здоровлям бере участь в визвольній боротьбі 1918 р. а ворожа неволя підкопала до решти його здоровля. Яко карний член суспільности брав живу участь в просвітнім русі, закладаючи читальні. В. Й. П.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

ЖЕРТВИ

Рідна Школа.

На „Рідну Школу" передав Вп. інсп. Ів. Ліщинський 5.540 мп., зібрані на сходинах „Вз. Помочи Учит." в Городенці з приводу ювилею Вп. Білинкевича. Чит. „Просвіти" в Балинцях 27.137 мп., а то: 24.985 мп. від хору драм. Кружка при чит. яко коляду і 2.152 мп. від шкільних дітей 4-клясової нар. школи в Балинцях, д-р І. Бережницький Львів 6.000 мп., Книгарня „Наукового Тов. ім. Шевченка" Львів від Марії Грушевської за „Український Червоний Хрест" в Канаді 50.000 мп., Маріян Стахурський Ропчиці 2000 мп. яко неприйнятий гонорар Вп. д-р Панчишином, д-р Володимир Лучка 6.000. Вп. Жертводавцям складаємо щиросердечну подяку. — *Головна Управа У. П. Т.*

На українську Університетську Молодь

зібрав Повітовий Комітет збірок в Тернополі в громадах:

Чистилів 10 кг. пшениці, 200 кг. жита, 20 кг. гречки; Березовиця велика 200 кг. жита, 125 кг. гречки; Лука велика і Хатки 25 кг. пшениці, 195 кг. жита, 228 кг. гречки, 70 кг. ячменю; Покропивна 115 кг. жита і 500 мп.; Забойки 15 кг. пшениці, 141 кг. жита і 1000 мп.; Ходачків великий 12 кг. пшениці, 125 кг. жита; Воробіївка 62 кг. жита, 82 кг. гречки, 30 кг. ячменю і 260 мп.; Стегніківці 45 кг. пшениці, 279 кг. жита і 300 мп.; Ходачків малий 258 кг. жита, 36 кг. гречки, 33 кг. муки і 855 мп.; Кипячка 234 кг. жита, 114 кг. гречки, 52 кг. ячменю і 770 мп.; Сущин 134 кг. жита, 50 кг. гречки і 30 кг. ячменю; Дубівці 180 кг. жита, 135 кг. гороху і 876 мп.; Пронятин 180 кг. жита, 45 кг. гречки і 25 кг. ячменю; Курники 115 кг. жита і 1700 мп.; Курівці 160 кг. жита, 100 кг. гречки і 40 кг. ячменю; Гаї великі 104 кг. пшениці, 271 кг. жита, 150 кг. гречки, 79 кг. ячменю і 1.100 мп.; Застінка 50 кг. жита, 22 кг. гречки і 806 мп.; Кривки 125 кг. жита і 20 кг. гречки; Константинівка 91 кг. жита, 31 кг. гречки і 70 мп.; Товстолуг 152 кг. жита, 84 кг. гречки і 1080 мп.; Бірки великі 400 кг. жита, 110 кг. гречки, 15 кг. ячменю, 300 кг. бараболі і 1800 мп.; Денисів 150 кг. жита; Мишковиці 353 кг. жита, 58 кг. гречки і 18 кг. ячменю; Білоскірка 75 кг. жита, 102 кг. гречки, 31 кг. ячменю і 330 мп.; Голубічок великий 52 кг. жита, 20 кг. гречки, 33 кг. ячменю, 9 кг. гороху і 335 мп.; Заставе 1 кг. пшениці, 34 кг. жита, 54 кг. гречки і 5 мп.; Чернелів руський 37 кг. пшениці, 336 кг. жита, 38 кг. гречки, 72 кг. ячменю, 1200 кг. бараболі і 1195 мп.; Баворів 500 мп.; Біла 1.000 мп.; Микулинці 13.090 мп.; Грабовець 58 кг. жита, 90 кг. гречки, 6 кг. ячменю і 135 мп; Івачів дол. 88 кг. жита, 102 кг. гречки, 24 кг. ячменю і 85 мп.; Серединці 60 кг. жита, 60 кг. гречки і 40 кг. ячменю; Глядки 30 кг. пшениці, 60 кг. жита, 40 кг. гречки і 9 кг. фасолі; Плесківці 22 кг. жита і 59 кг. фасолі; Гаї шляхтинецькі 37 кг. пшениці, 83 кг. жита, 22 кг. гречки, 134 кг. бараболі і 100 мп.; Ісипівці 106 кг. жита і 11 кг. гречки; Кокутківці 54 кг. жита, 19 кг. гречки; Острів 90 кг. жита, 180 кг. гречки; Купчинці 96 кг. жита, 337 кг. гречки, 40 кг. ячменю і 5.000 мп.; Городище 53 кг. жита і 800 мп.; Носівці 72 кг. жита, 15 кг. гречки, 25 кг. гороху 235 мп.; Ладичин 23.050 мп.; Тернопіль (місто) 59 кг. пшениці, 490 кг. жита, 5 кг. ячменю, 138 кг. гречки; фондація князя Острожського 400 кг. жита; Тернопіль (Засадки) 146 кг. жита, 45 кг. ячменю, 76 кг. гречки, 4 кг. фасолі, 390 кг. бараболі; „Міщанське Брацтво" збірка на вечерницях 1.920 мп.; Секція У. С. С. з забави 1.500 мп., „Міщанське Брацтво" 10.000 мп., вул. Оболонє-Дороша (збірка) 2.050 мп., Спорт. кружок „Поділє" 10.000, вул. Татарська-Глубока 3.940 мп., вул. Острожського-Липова 3.700 мп., збірка в середмістю 32.700 мп., вул. Острожського 3.950 мп., Заруде 1.300 мп., Засадки 7.920 мп., збірка на вечерницях „Бесіди" 2.900 мп., инші районні збірки 9.050 мп., дохід з вечерниць 10.000 мп.

Разом зібрано 375 кг. пшениці, 6.580 кг. жита, 676 кг. ячменю, 2.576 кг. гречки, 160 кг. гороху, 78 кг фасолі, 33 кг. муки, 1924 кг. бараболі і 156.107 мп.

Жертвовано Окр. Горож. Комітетови—Тернопіль 77 кг. пшениці, 879 кг. жита, 85 кг. ячменю, 807 кг. гречки, 36 кг. гороху, 76 кг. фасолі і 440 кг. бараболі.

Проче збіже і грошеву збірку відіслано до Ц. К. З.

Всім жертводавцям, як і організаторам збірок складає на сім місци подяку

Центральний Комітет Збірок.

ОПОВІСТКИ.

Останний восьняний вечер з танцями улаштовує „Основа" — в суботу дня 20. мая в салях „Української Бесіди". Вступ виключно за поіменними запрошеннями, які буде видаватися в пятницю і суботу від год. 4—6 в книгарні Шевченка.
1401 1—2

Замість вінка на домовину дорогої Тов. бл. п. Галі Сиракузівної складаю 1000 мп на Рідну Школу, 1—1

З правничого Товариства. Відчит радника двора д-ра Юліяна Чирчанського „Про новий польський промисловий податок", відбудеться в четвер 18. мая о год. 6 вечером, саля „Бесіди" (Народний Дім).
1386 1—1

Дирекція прив. дівочої ґімназії з правом прилюдности У. П. Т. в Станиславові подає до відома, що: 1) Шк. рік 1921/22 кінчиться дня 20. червня с. р. 2) Вступні іспити до І. кл. відбудуться дня 21. червня с. р., до кляс II. III. і IV. в днях 22. і 23. червня с. р. в домівці при вул. Липовій ч. 44. 3) Зголошення до вступних іспитів до кляс II. III. і IV. належить надсилати до Дирекції ґімназії до дня 20. червня 1922 (ул. Казимірська ч. 7/I.); зголошення до вступних іспитів до І. кл. приймається в днях 19. і 20. червня с. р. Кожда учениця, що зголоситься, мусить предложити метрику та евентуальні шкільні свідоцтва. 4) Вписи до всіх кляс будуть відбиватися дня 20. червня с. р. для дотеперішних учениць тут. ґімназії, а 21.—24. червня с. р. для всіх нововступаючих учениць.
1346 3—5

Товаришів які в році 1912 здавали іспит зрілости в українській ґімназії в відділі Б в Перемишли, проситься подати свої адреси на руки д-ра Василя Кашубинського Львів, вул. Домса ч. 1 в цїли скликання Товариського Зїзду. — За Комітет д-р В. Кашубинський, Я. Янкевич.
1306 3—4

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто чув про пов. **Тустанівського**, команданта Борис[illegible]? Його бачили при відвороті в загоні залізничників Сіяка в в Озеряпах. Мав згинути під Бережанами за другої офензиви. Хто знає про це?? Відомости слати: **Тустанівський, Унятич** пп. Дрогобич. 1389 1—1

Хто знав би що про **Івана Горощука** з 35. п. кр. оборони 9-ої компанії, що дістався в полон 1914 р. і по нинішний день ніякої вістки, буде ласкавий дати вістку жені Марії Горощук, Кошляки п. Нове Село. 1390 1—1

Хто знав би що про **Івана Юзюка** з 15. п. п. 4. компанії, буде ласкавий повідомити Марію Юзюк, Кошляки п. Нове Село. 1391 1—1

Хто знає що про вістуна технічної сотні У. Г. А. **Василя Павлика**, який був на Великій Україні при саперській сотні І. корпусу У. Г. А., зволить ласкаво повідомити його сестру Теклю Павлик, Юзьковичі п. Олесько. 1395 1—2

Влодзю! Дай вістку про себе, де живеш і чи здоров. Закордонні часописи проситься о передрук. — Полоничі, Марія,
1394 1—5

Дрібні оголошення.

МЕХАНІЧНІ ПЕКАРНІ, пральні будує інжинір-механік ПАВЛО ДУРБАК, Львів, Чарнецького ч. 26. 1196г 2—2

МОЛОДА інтелігентна особа пошукує посади до заряду домом на селі у священика. Зголошення до Адміністрації під А. П. 1387 1—1

ТОКАРНІ, Стругачки, Вертячки, Гиблярки, Тасьмові пили, Циркулярки, Кружляки, Вінди, Трансмісії, Паси поручає „Пільот", Львів Баторого 4. 1277б) 3—30

ПОТРІБНА старша бездітна жінка лагідної вдачі любляча тихе спокійне життя до заряду дому у самітного старого священика-вдівця, найрадше вдовиця по священику. Відомість слати до уряду парохіяльного Янчин, почта в місці.
1358 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

філії Сільського Господаря в Бібрці

відбудуться дня 30. мая 1922 о год. 1 перед пол. в салі Т-ва Кредитового повіт. в Бібрці у слідуючим порядком дневним:

1. Звіт з діяльности за минувший час.
2. Звіт касовий.
3. Вибір голови і членів нового Виділу.
4. Реферат господарчий делеґата Г. Т-ва С. Г.
5. Внесення членів.

Бібрка, дня 14. мая 1922.

Виділ філії Сільського Господаря в Бібрці.
1397 1—1

5.000 Мкп.!

на будову дому „Рідна Школа" в Станиславові зложили дальше по 5.000 мп. і наичуть:

Левицький Степан кличе: 1) о. Томовича в Вербові, 2) Ловицького Евгена в Підгайцях. Павлишин Дмитро кличе: о. Гончака в Угринові дол. 2) Винничука Михайла в Угринові дол. Трач Яків кличе: о. Барановського в Темерівцях, 2) Олену і Івана Гречанників в Колодіїві, 3) Прокопова Степана в Куриловці, 4) Грицуляка Никифора в Острові, Андрій Лунів кличе: о. сов. Иосифа Малинського в Борщеві. 2) о. кат. Миколу Скепякевича в Мушкатівці. Гладишовський Антін кличе: 1) Крвавича Володимира в Яворові. 2) Дудровича Юрія в Підгайцях. о. Попель Теодор кличе: 1) Терлецького Михайла аптикаря, 2) Сасика Юрія вл. нафти, 3) д-ра Біласа дікаря, 4) Максимовича Степана дир. коп. 5) Хомінського аптикаря всі в Бориславі. 6) Левицького Романа, дир. коп. в Мразниці, 7) Іванчука Гриня, вл. тер. нафт. в Мразниці, 8) о. Бохівського Дмитра в Тустановичах, 9) о. Адріяновича Юліяна в Тустановичах, 10) Чубатого Володимира, ветеринаря, 11) Сасика Степана, вл. млина, 12) д-ра Ільницького Володимира, адвоката, 13) Зачкевича Костя, вл. млина, 14) Пузу Юліяна, надгеометра, 15) Ковальського Иосифа, вл. млина всі в Дрогобичи, Захарків Андрій кличе: 1) Чеганівну Галю, уч. в Тернополі, 2) о. Степана Ясъ[illegible]евича в Майдані, Гаврилюк Лев кличе: 1) д-ра Миколу Срібного в Надвірній, 2) д-ра Сановського Івана в Надвірній, Волчук Филип кличе: 1) Придатневича Михайла в Кольушові, 2) Мацевича Гриня в Долині. Лучаківський Антін кличе: 1) д-ра Олександра Чорненького в Солотвині. 2) д-ра Тараса Ковитовського в Яблонові.

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від середи 17. мая ц. р. італійську маєстатично гарну, сильно діяючу драму в 6 діях п. з.

„Власть тирана“

ілюструючу тиранію і розпусту на римськім дворі.

ПРОМИСЛОВІ ЗАВОДИ — пляни і — кошторисиз виконує **Павло ДУРБАК** цивільний інжинір-механік, заприсяжений судом знаток для машин і промислових заводів,
ЛЬВІВ, ВУЛ. ЧАРНЕЦЬКОГО Ч. 26. 1196в 2—2
Численні признання за виконані роботи і достарчені машини.

ЧВ: 13.376
VI.

Львів, дня 10. мая 1922.

Тимчасовий Самоуправний Виділ у Львові продасть **два комплетні ґазові мотори по 30 HP марки Лякґеи і Вольф враз з динамо-машинами сталого току і належними до них трансмісійними пасами, з батерією акумуляторів о 55 елементах і роздільчою табелею.** Мотори є в добрім стані.

Письменні оферти належить вносити зглядно присилати до рук Шефа Департаменту VI. Тимчасового Самоуправного Виділу найпізнійше до дня 10. червня 1922.

Услівя продажі будуть виложені до перегляду в урядових годинах в Департаменті VI. Тимчасового Самоуправного Виділу **вул. Косцюшка ч. 9 I. поверх,** а можуть рівнож після бажання бути переслані почтою.

Предмет купна можна оглядати в галі машин Тимчасового Самоуправного Виділу щоденно з виїмком свят від години 10—12 перед полуднем. 1385 1—2

ШУКАЮ спільника в цілі відкриття цукорняного інтересу в Бориславі. Згодження Українська Книгарня, Станиславів для Н. П. 1364 2—2

ДО ВИАРЕНДОВАННЯ маєтність Цвітова пов. Бучач обшару около 600 моргів. Оферти вносити до канцелярії адвоката д-ра Евгенія Гвоздецького у Львові, вул. Красіцких ч. 6 до дня 15. червня 1922 р. 1181в 3—5

Присилайте передплату!

Дня 11. червня 1922 р. о 4 год. пол. відбудуться в салі Народного Дому в Борщеві

Надзвичайні Загальні Збори

Позітового Товариства Кредитового „Руского Народного Дому“

В БОРЩЕВІ

з таким дневним порядком:

1) Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2) Звіт Дирекції з діяльности за рік 1921—22, затвердження білянсу і рахункового замкнення.
3) Відчитання звіту ревізора Кр. Союза Рев.
4) Зміна статуту (§§ 1—60).
5) Вибір Надзірної Ради.
6) Вибір Дирекції.
7) Внесення членів.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

Д-р А. Лунів голова. *Пашковський* секретар.

1399 1—1

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„ТОРГОВЕЛЬНОЇ СПІЛКИ“

стовар. зар. з обмеж. порукою

В БІБРЦІ

відбудуться дня 30. мая 1922 о год. 2 по пол. в сали Т-ва Кредитового повітового в Бібрці при ул. Шашкевича 6. з отсим порядком дневним:

1. Звіт з діяльности.
2. Предложення замкнення рахункового білянсу.
3. Звіт Комісії Контрольної.
4. Вибір членів Ради Надзираючої і членів Управи.
5. Реферат кооперативний делеґата Краєвого Союза Ревізійного.
6. Внесення членів.

Бібрка, дня 14. мая 1922.

1398 *Рада Надзираюча.* 1—1

ОГОЛОШЕННЯ:

Надзвичайні Загальні Збори

СТОВАРИШЕННЯ

Господарсько-Торговельна Спілка

стов. зар. з обм. пор.

В СУДОВІЙ ВИШНІ

відбудуться дня 31. мая 1922 р. (середа) о год. 3 по пол. в Народнім Домі в Судовій Вишні з дневним порядком:

1) Відчитання попереднього протоколу.
2) Справа неприняття до відома Судом окружним злуки стоваришення з Тов. Р. Нар. Дім.
3) Евентуальна ліквідація, або зміна статуту в цілости.
4) Евентуальний вибір цілої Управи і Надзірної Ради.
5) Внесення і запити членів.

О скільки в означенім часі не прибуде відповідна скількість членів, то збори відбудуться о годину пізнійше без огляду на число присутних членів.

1384 *Надзірна Рада.* 1—1

ЛІКАР

Д-р ЯРОСЛАВ ГИНИЛЕВИЧ

ординує у внутрішних недугах від 2—5 поп.

Львів-Левандівка

1368 **ВУЛ. ВАРШАВСЬКА 49.** 2—3

Маємо честь повідомити П. Т. наших клієнтів, що бюра і місцеру експедицію перенесли ми з вул. Павлінів ч. 1. б до льокалю при вул. Пекарській ч. 53.

Лябораторія хемічно-фармацевтична

„ҐАЛЄН“

1388 1—1 **ЛЬВІВ.**

ПОЗІР СІЛЬСЬКІ КРАМНИЦІ! Гуртівня ґалянтерії по цінах фабричних продає фірма **Клайнер і Вчес** — ЛЬВІВ, — Фурманська 4.
XXIII 1—10

СПІЛЬНИКА З КАПІТАЛОМ

до 10 міліонів марок, для докінчення будови млина глядає зараз

„Український будівельний Союз“

1377 **ЛЬВІВ, вул. Осолінських 6.** 2-2

Адвокат д-р Михайло Бабюк

Бурштин, прийме сейчас

— концілієнта з практикою. —

1334 4—4

НИТКИ вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні суконь і — — — білля. — — —

ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА **„ТРУД“** — ЛЬВІВ, — Ринок ч. 39.
XV 8—20

Конкурс.

Головна управа Українського Педаґоґічного Тов-а оповіщує отсим конкурс для обсадження місць учителів в приватних ґімназіях Українського Педаґоґічного Тов-а (в Яворові, Рогатині, Чорткові, Долині, Дрогобичі і Золочеві) з днем 1. вересня 1922 р.

Платня приблизно така сама як учителів державних ґімназій. Рефлектується виключно на кваліфікованих учителів, се єсть бодай таких, що покінчили фільософічний факультет і одержали абсолюторію. Є до обсадження місця учителів всіх фахових груп. Петенти можуть в поданнях означати заведення, в яких бажалиб працювати, одак Головна Управа У. П. Т. буде о бажання узглядняти тільки в міру можности.

Речинець внесення подань до 15-го червня с. р. до Головної Управи У. П. Т. у Львові, Ринок ч. 10/I. п. до яких належить долучити 1. метрику, 2. свідоцтво іспиту зрілости, 3. свідоцтва кольоквіяльних і инших іспитів, індекс і абсолюторію фільософічного факультету, 4. все найкрасше у леґалізованих відписах, 5. На відповідь долучити почтові марки

Головна Управа Українського Педаґоґічного Товариства.

1363 3—3

ПОЗІР! ПОЗІР!

Властителі млинів і тартаків!

Всілякі урядження млинські а то:

Камінна оригінальне патенту „Гелєра“, з французького кременя, шміргеві, — вальці, каспри, голендри, ґазу швайцарську і т. п.

Ремшайдевські пили ґатрові і циркулярні, оригінальної марки „Штайнбок“, шміргівки.

Паси віденські шкіряні у всяких розмірах, — — — — — —

Олива циліндрова і машинова

поручає **ЛЕВ ЛЕШ** бюро технічно-торг. в **СТАНИСЛАВОВІ,**
1340 **вул. Петра Скарги ч. 43.** 3—12

— Жіноча промислова кооператива —

„Труд“ в Любачеві

розписує

— КОНКУРС —

на посаду **першорядної кравчині** а заразом учительки крою жіночої ґардероби і шиття білля. Винагородження після умови. Зголошення разом з свідоцтвами і услівями належить присилати на руки підписаної. Рефлектується тільки на дуже добру силу.

1396 1—1 *Евфемія Лаврівська.*

ПОЗІР РЕМІСНИКИ!

1280 4—10

Вже надійшов транспорт знарядів для Ковалів, Слюсарів і Столярів

інж.

ІВАН А. ШУМАНН

ЛЬВІВ, ПАНСЬКА 23.

:: КУРС КРОЮ. ::

Жіноча Спілка промислова „ТРУД“ повідомляє отсим інтересованих, що 23. мая ц. р. розпочинає курс крою суконь. Науку вести буде фахова сила в вечірних годинах, а оплата за цілий курс 24. лекцій, виносить 10.000 мп., вписове 500 мп. — Зголошуватися до впису можна кождого дня в Канцелярії Т-ва Ринок ч. 39, I. пов.
XV 2—3

Паси трансмісійні шкіряні, шкіра римарська тапіцерська, Антильопи (для конфекції) Лякер і chevreaux, також всілякі роди заграничних шкір найдешевше лише у фірма

-- Салямон Вінтер --

XXIII **ЛЬВІВ, Жовківська 5.** 1—1

Перша українська фабрика

цукорків і помадок

:: „ФОРТУНА“ ::

виробляє кільканайцять родів першої якости цукорків Проситься усіх Українців, усі крамниці, спілки, кооперативи тільки у фабриці „ФОРТУНА“ замовляти. Памятаймо усі, що сила народу лежить у економічній силі. Адреса фабрики:

„ФОРТУНА“

ПЕРЕМИШЛЬ, вул. Ґродська 13.
1257 6—?

Урядово уповноважене до парцеляції одиноке українське

: ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗЕМЛЯ“

стов. зар. з обм. порукою

у ЛЬВОВІ, Ринок 43,

ч. телеф. 533.

переводить парцеляції і приймає вкладки до обороту на 10% і висше після умови. 724 1—?

Ширіть наш часопис!

До П. Т. Купців, Кооператив і :: :: Торговельних складів! :: ::

Отсим повідомляємо, що віддалисьмо заступництво наших хемічних виробів, а іменно:

пасту до обуви, пасти до підлоги, плини до чищення металів

і т. и. на цілу Галичину фірмі

ДІМ КОМІСОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ

ЙОСИФ ТАРНАВСЬКИЙ і С-КА

у ЛЬВОВІ, ВУЛ. КОПЕРНИКА 42 Б.

Просимо всілякі замовлення слати на адресу тої фірми.

ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ПЕРЕРІБОК

Станислав Фішер

1392 1—3 **ВАРШАВА, ПУЦЬКА 14.**

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма. З друкарні Спілки „Шло“.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL